

[Arentoft]

rende missiler, der kan afskydes fra Sovjetunionen tværs over polbassinet og ramme mål i USA, eller som kan afskydes fra USA og ramme mål i Sovjetunionen den modsatte vej; på det område er der en vis form for balance.

Den anden er mellemdistanceraketterne, TNF-våbnene, som udenrigsministeren har omtalt i detaljer. NATO har ikke tilsvarende raketter i dag, og dengang Sovjetunionen fik dem, blev der forsøgt indledt forhandlinger med Sovjet om en begrænsning, men der var ingen interesse derfor fra Sovjets side. Derfor blev det besluttet på et møde den 12. december 1979 mellem NATOs udenrigs- og forsvarsministre, at der fra 1983 skal placeres 100 Pershing II-missiler og 464 cruise-missiler i Europa hver med ét sprænghoved i modsætning til SS-20erne, der har hver tre. Denne beslutning blev af skelsættende betydning, idet Sovjetunionen nu pludselig var interesseret i forhandlinger, og disse indledes, som det er sagt før, den 30. november i år.

Den tredje er de taktiske atomvåben, som kan benyttes i alle lokale områder og fremføres med raketter, med kanonafskudte granater eller med fly. Det er disse, der argumenteres meget imod fra mange sider, idet man frygter, at benyttelse af taktiske atomvåben kan medføre en eskalering.

Hvad enten man kan lide det eller ej, er den eneste vej i dagens verden til at få våbenkontrollforhandlinger i gang den, at der er balance mellem de to store militæralliancer Warszawapagten og NATO, men det vigtigste er dog, at balancepunktet sættes ned, og det kan sættes nøjagtigt så langt ned, som Sovjetunionen vil gå med til. Det sagde udenrigsministeren med andre ord, men jeg vil gerne gentage det: balancepunktet kan sættes nøjagtigt så langt ned, som Sovjetunionen vil gå med til.

I dag ser vi et væld af fredsbevægelser og et stort antal kæmpedemonstrationer i Europas hovedstæder. Også herhjemme finder noget lignende sted, og det, der først og fremmest præger disse fredsbevægelser og fredsdemonstrationer, er frygten, men desværre er de også præget af en kritik ensidigt rettet mod USA og NATO. Det er da forståeligt, at alle mennesker vil fred, og at mange derfor deltager i fredsmarcher og fredsdemonstrationer af rent idealistiske grunde.

Men desværre er der på grund af manglende information om de faktiske forhold en meget stor del af deltagerne, der blot lader sig rive med uden at vide, at de i virkeligheden er med til at modarbejde våben- og nedrustningsforhandlinger ved at give Sovjetunionen og Warszawapagten en form for moralsk støtte, som udnyttes i propagandaen i aller-, allerhøjeste grad, og det kan underbygges med oplysningerne om, at fredsbevægelserne i høj grad modtager økonomisk støtte fra østmagterne.

Det er også ret typisk, at al kritik rettes mod USA, fordi man regner med, at den bliver hørt dér, hvorimod man er klar over, at noget tilsvarende over for Sovjetunionen er frugtesløst. Der må skabes større åbenhed og gives mere information om forholdet mellem Warszawapagten og NATO og herunder også om såvel atomvåben som atomkraft til fredelige formål; disse to ting blandes ofte sammen.

»Norden som atomfri zone«, siger mange, men de fleste mener nok i virkeligheden »Norden som atomvåbenfri zone«. Det er desværre efter fremskridtspartiets mening ønsketænkning. Vi kan ikke i Norden eller i Danmark hygge os i smug, og vi kan heller ikke, som det er sagt af et par ordførere, forhandle på tomandshånd med Sovjet som medlemmer af alliancen. Det blev understreget af udenrigsministeren, hvad jeg var meget glad for, og det vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige tak for.

Målet må være, at atomvåben i enhver form globalt vedtages forbudt og destrueres, og det samme skal gælde bakteriologiske og kemiske krigsvåben, som efter min mening er langt mere farlige og uhyggelige.

Der kan og skal gøres virkelig meget for at informere befolkningen sagligt og ufarvet, og her hviler der et tungt ansvar på medierne her i landet, især på Danmarks Radio og TV. Jeg skal derfor på mit partis, fremskridtspartiets, vegne tillade mig at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget konstaterer,

at der på grund af manglende saglig og neutral information til den danske befolkning på det atomare område – såvel til fredelig udnyttelse som forsvarsmæssigt balance-skabende – hersker stor uklarhed og usikkerhed, og